

להיפרע מתבורי, וקפץ על פרשת סגלוביץ כמוצא שלל רב.

האשמות טפלות

ומגוחכות

מ צויד בחומר שסיפק לו צור, הזי עיק קרתי את רביסקד אלכסנדר אישי שלום, והטיל עליו לחקור בפרשת סגלוביץ. אחרי חקירה מאומצת הצליחו אישי שלום ושותפיו להעלות נגד סגלוביץ שמד נה האשמות כבדות.

שלושה סעיפי-אשמה טוענים כנגד סגלוביץ על שהעז לקחת הלוואות — והזי זיר אותן — מאנשים שעבדו איתו, בניגוד לתקנון-העבודה המקובל. המדובר בהל וואות בנות 360, 500 ו-1200 לירות (!) את ההלוואה הגדולה מבין השלוש קיבל סגלוביץ — והחזיר אותה — ממש צור, אחד מאלה האחראים ביותר להסתבכותו הנוכחית.

ניצב-מישנה אברהם תורג'מן, מי שהיה מפקדו של סגלוביץ במרחב ירושלים, לא שכח את הברו-לעבודה ברגעים הקשים. תורג'מן נטל על עצמו להגן על הקצין שהושעה, ורבים ראו בכך הוכחה שמאחורי תורג'מן עומדים קצינים בכירים.

האשמה רביעית טוענת כי סגלוביץ לקח הלוואה מן האזרח יעקב הולצברג. אלא — אפי-כך יטענו מאשימיו של סגלוביץ, שי הולצברג הוא עבריין — דבר שאין להם כל הוכחות לגביו — הרי לסגלוביץ, כמו לכל אזרח אחר, מותר לקחת הלוואות פרי טיול.

האשמה נוספת היא על שהסיע את השר-טרט ציונה זקן במכונית המישטרתית שלו. בתחילה חשבו מאשימיו של סגלוביץ לטר עון כי ציונה היתה הפילגש שלו, וכי יש בכך טעם-לפגם. אולם במהרה נזכרו, לפי חות אחדים מהם, כי האשמות לגבי פילגש יכולות להוות בומרנג שיזרק כלפי עצמם, ולכן נזהרו מאד.

סגלוביץ הואשם באשמה המגוחכת י-י הסיע את הבלשית זקן במכונית-המישטרה שלו, ועלייד כך חשף את זהותה לידעית העולים-התחתון. כעובדת מישטרה.

אולם האשמה החמורה ביותר שהז-עלתה נגד סגלוביץ היתה שהוא, במיסגרת תפקידו כקצין-מישטרה, קיים יחסי-מין עם תיקווה לוי, יצאנית ידועה בירושלים, ולא שילם לה תמורתם. סגלוביץ מכחיש מכלי וכל שקיים יחסים עם תיקווה לוי, צעירה נאה, גבוהה-קומה בעלת שיער צבוע בלונד, אשר מיקצועה 34 שנות חייה אינם ניי כרים בה כלל.

התביעה שמרה עליה כעל פצצה-הפתעה, והביאה אותה במפתיע לתת עדות.

לוי טענה בבית-הדין המישמעתי, כי סגלוביץ אומנם ביקר אצלה כשלוש פעמים ואף שכב איתה, אבל: "הוא לא בא אלי כקליינט אלא היה ידיד שלי. לא היו לי אחרים כמוהו. הייתי מטלפנת לו ביוזמתי, והוא היה בא אלי מהמישרד בשעות הר-הצהריים."

ייתכן שסגלוביץ אכן נכנע ליצריו, כפי שטוענת התביעה, אולם שתי עובדות נחי רצות מערערות טענות אלה. האחת היא דמותן של רעייתו שולה, וידידתו הקרובה ציונה, שתיהן נראות מושכות הרבה יותר מן היצאנית הפשוטה-למראה.

סגלוביץ ואשר לטש עין למישרת הבוס שלו. כל תבונתו של סגלוביץ, נסיונו העשיר וחוייו הבלשיים הדרוכים לא עמדו לו כדי להבין את כוונותיו האמיתיות של סגנו. צור, הוא נתן בו אמון מלא, קירב אותו אליו ואף היה מומין אותו תכופות לביתו. לידידים אמר סגלוביץ אחרי-כך: "אדם לא יכול לעבוד במסגרת של חשדות כל הזמן. אני האמנתי בפקודים שלי, ואפילו בצור כפי שהייתי רוצה שהם יאמינו בי."

צור נקרא אל תתניצב יחזקאל קרתי, ראש אגף-החקירות במטה הארצי, מנאמניו של איבצן ואחד מיריביו של תבורי. לקרתי יש חשבון ישן עם תבורי. בעת שקרתי הו-אשם על-ידי קצינים בכירים אחרים ב-התנהגות שאינה הולמת קצין-מישטרה בכיר, היה תבורי בין חברי הספ"כ (סגל-הפיקוד-הבכיר של המישטרה, כמו המטכ"ל בצה"ל). שדרשו לנקוט אמצעים נגד קרתי, דרישתו של תבורי אומנם נדחתה, אך קידומו של קרתי במישטרה נבלם, מאותו רגע ואילך. קרתי החל מחפש הזדמנות

ואת מי הוא הרגיו עדי-כדי-כך שהוכרו עליו דין שפירושו חיטול מיקצועי? לפני כשנה התחלף מפקד המחוז ה-דרומי של המישטרה, ניצב חיים תבורי, ומונה כראש אגף-המיבצעים של המטה הארצי (אג"ם). במקומו מונה כמפקד הטי חוז הדרומי קצין שאפתן, ניצב אריה איבצן.

כאשר החלו מופצות השמועות במטה המישטרה, על פרישתו הקרובה של ה-מפכ"ל רב-ניצב שאול רוזוליו, היה אחד השמות שהועלו כמועמד לרשת אותו, ראש אג"ם, תבורי. את זאת לא היה איבצן מסוגל לסבול. איבצן, אשר עוד לפני שנים רבות אמר: "אני אהיה מפכ"ל המישטרה," וזאת כשהיה עוד בדרגה נמוכה יחסית, ראה בהתפטרותו הקרובה של רוזוליו את הו-דמות-הפז של חייו.

איבצן גם ידוע במטה הארצי כאחד מי מקורבי רוזוליו, והוא מן הקצינים הבודי דים שגם מדברים עם המפכ"ל, לכד מי קבלת פקודות ממנו ומסירת דיווחים לו איבצן החל טוהה סביב תבורי רשת, במט-רה להוציאו מן התחרות.

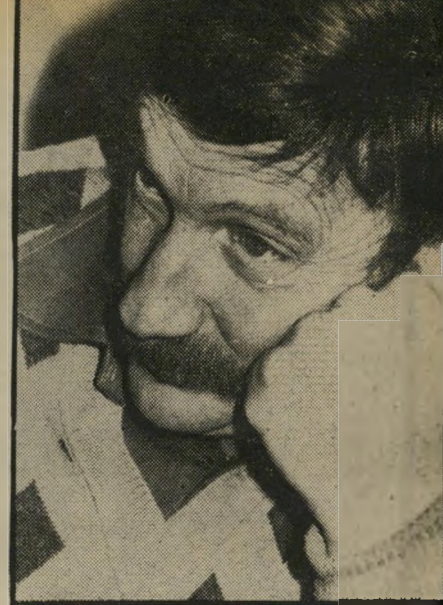
האמצעים

של איבצן

הוא החל מפיץ סיפורים על מישפחתו של תבורי ועל מישפחתו ממשפחתו שהיה מעורב במעשים פליליים. אולם נוסף לרכילות האישית דאג איבצן לספר למפכ"ל, ולהפיץ במטה הארצי, סיפורי מעשיות, על אי-הסדר, חוסר-הכישרון וה-שחיתויות שאותם הותיר לו תבורי מאחר ריו, בירושה במחוז הדרומי.

כאשר עלה הבר-הכנסת אחוז בולמוס הפירסומת-העצמית, אהוד אילמרט, על דו-כנ הכנסת וסיפר — כדרכו בקודש, מבלי לציין שמות — כי קיים במישטרה קצין הלוקה שוחר, היתה זו הזדמנות בלתי-חזרת לגבי איבצן, לפגין את כוחו במחוז הדרומי, ולהיפטר מאנשים שהיו ידועים כנאמניו של תבורי. אחד מאנשים אלה היה רב-פקד יהודה סגלוביץ, אחד הקצינים ה-כישרוניים במישטרה, עליו המליץ תבורי לקידום משך חודשים רבים.

לעזרתו של איבצן, אשר היה מוכן לחסל במחיייד את הקאריירה המזוהרת של סג-לוביץ, כדי להפיק מכך תועלת אישית ב-מילחמת-הגנולים שלו במטה הארצי, נחי לץ גם פקד משה צור, מי שהיה סגנו של

הנאשם

יהודה סגלוביץ התאר שש במהלך הדיון ה-מישמעתי, אחרי שסניגורו הוכיח כי עדי-התביעה שהופיעו, שיקרו באופן שיטתי.

(המשך מעמוד 26)

יש לחקור אותו בוהירות ולא לחפש כיצד להפלילו. אך כיצד נחקר רב-פקד סגלוביץ על-ידי המישטרה?

על שאלה זו משיב מי שמכיר את המיש-טרה כפי שאיש מלבדו אינו מכיר אותה. "הוא נחקר לפי טיטות פסולות. בעדויות לא נרשמו השאלות שהופנו אליו. כך אסור לחקור במישטרה," אמר השבוע ניצב-מישנה אברהם תורג'מן, חוקר בכיר ומוס-מך של המישטרה, כאשר חקר חקירה נג-דית את אחד מעדי-התביעה, רב-פקד אלכ-סנדר אישי-שלום.

הסניגור, אברהם תורג'מן, התעניין ב-זהותה של האישיית הבכירה שתטילה על רב-פקד אישי-שלום לחקור את סגלוביץ. העד גילה, לא בהתלהבות יתירה, אחרי שתורג'מן לחץ עליו בתוקף, כי תתניצב יחזקאל קרתי, ראש ענף-החקירות במטה הארצי, הוא שביקש לחקור את מעשיו של סגלוביץ. מה גרם להחלטה זו? שאל ה-סניגור.

טיפול

בכפפות-משי

ל תגלו צ'קים של שלושה סמלים "מיחידתו של סגלוביץ, בקופה אצל חלפן במיזרח-ירושלים," השיב אישי-שלום, "הם טענו שם שגם קצינים לקחו כספים." האם הוכרז במיקרה הזה שמו של סג-לוביץ? שאל תורג'מן את העד.

"לא," השיב אישי-שלום, ואחרי רגע הו-סיף: "אינני זוכר. יכול להיות שכן." היו אלו תשובות מעורפלות ביותר, ש-עוררו את זעמו של קצין-המישטרה הב-כיר, תורג'מן.

מיהו זה שהתעניין כליכך במעשיו של רב-פקד יהודה סגלוביץ, עד כדי כך ש-הביאו אל ססטלה-נאשמים? אומנם, לא בבית-המישפט האזרחי, מקום שאליו היה מגיע אזרח קטן רגיל, העובר על החוק, אלא לבית-הדין המישמעתי, אך עצם עוב-דה זו, שהוא לא הובא לשיפוט לפני שופט אזרחי, גורמת שהמדינה לא תוכל לשיפוט אותו שנית על אותן עבירות, אם אכן הוא אשם.

המישטרה הביאה את חומרי-הראיות ל-יועץ-המישפטי-לממשלה, בעניין סגלוביץ, וזה קבע: דין מישמעתי של המישטרה ולא בית-מישפט. היועץ-המישפטי קבע מה ש-קבע, לפי החומר שהגיש לו המישטרה. אם היו מגישים לו חומר אחר והמלצה אחרת, ייתכן שסגלוביץ היה מגיע לפני שופט בבית-מישפט אזרחי, החמור יותר.

השמועות אומרות כי הוחלט לחסל את סגלוביץ, אך נקבע שיש לעשות את הדי-בר בכפפות-משי, כדי שלא לדחוף אותו למעשה-התגמול מסוכן. זאת, אחרי שסגלור ביץ איים כי יגלה בפומבי עובדות לא נעימות ביותר לגבי התנהגותו של מפקד בכיר מאד במישטרה.

משום כך הוחלט להסתפק בחיסולו ב-אמצעות דין-מישמעתי בבית, במישטרה. מה, בעצם, עמד סגלוביץ לגלות ברבים,

שולה סגלוביץ גילתה אהדה חמה כלפי ידידתו של הקצין, שהושעה מעבודתו ב-הבלשית הצעירה עמדה בהצלחה במיבון הקשה, ועזרה לאשת הקצין ברגעים הקשים. בתמונה: שתי הידידות, אחרי הדיונים.

שבת נשים גסי-יחד